

# Bu Gece

– Rabia Barış · 21 Eylül 2010

---

Sabahı olmayan gecelerdeyim.  
Sel oldu gözyaşım, taştı bu gece.  
Şiire sığmayan hecelerdeyim.  
Kalemim konuştu, coştı bu gece.

Sevgiye güz düştü dudaklarımda,  
Sevgi gülü soldu yanaklarımda,  
Bu şehrin karanlık sokaklarında,  
Mehtabı dolaştım loştı bu gece.

Bir alev yükseldi isli lambadan,  
Azrail can ister dostu bulmadan,  
Yetiş imdadıma vakit dolmadan,  
Yıldızım avcuma düştü bu gece.

Hep aynı terennüm her seferinde,  
Resmini aradım yoktu yerinde,  
Acep gelir misin günün birinde?  
Kapandı yollarım kıştı bu gece.

Aşkı ödünç aldım bir şakayıktan,  
Yanına varamam çıkmaz sokaktan,  
Gülü sakınırken daldan, budaktan,  
Bülbülün nağmesi hoştı bu gece.

Ay oldu, yıl oldu bitmedi hasret.  
Sinemde ıstırap, ruhumda kasvet.  
Yaralı gönlüme bir kez nazar et.  
Yüreğim sevdaya koştı bu gece.

Tutun ellerime sevda çiçeğim.  
Gönül sarayına gül dikeceğim.  
Cana can katarken balım peteğim,  
Mevsimler içimde kıştı bu gece.

Elem ırmağında çağlayıp aktım,  
Dönmeyen ufukta yoluna baktım,  
Her gün şü kütüğe bir çivi çaktım,  
Acılar boyumu aştı bu gece.

Yine hüzüneyim, yine buhranda.  
Kendimle baş başa izbe bir handa.  
Ömrüm yargılandı yüce divanda  
Saatim, saniyem boştu bu gece◆

Rabia Barış